

Bludičky.

Hostinský — Jan Křiváček

"A pan Brozanský, jak se jmenuje?"

"Toto pána ani neznám," odpověděl hostinský hostinský s pohlédnutím na tvář svého přítele. "Já vůbec z těch lidí nevích, kdo je to. Možná že to je nějaký nový přítel pana Brozanského, který tuhle k vám přišel?"

"Ale Brozanského přece znáte, je to onen muž s dlouhým vlasem, v modrém pláští a černém kabátě?"

"Pročvím, když jsem se rozcházel, slyšel jsem si, že se zde seje?"

"Ah — páni se spolu setkají! Vyjímají tvář hostinský."

Fortin náhle vyběhl dříve než odpovědi a pospíchal, aby ji zaplnil. — "Ale ovšem, jistě staří přítel — byli jsme spolu i s panem Křížkem na Malé Straně a na Hradčanech!"

"To je ovšem něco jiného," z radoval se pan Brozanský a u sednutí důvěrně k Fortinovi, přítelovským hlasem mu sdělil: "Oh pan Brozanský, uvidil náhle odejít!"

"Ah — musil!" překvapen zvolal Fortin. "Pravda, pravda, byl vždy polníkem velice neopatrným!"

"Eh, o to by nebylo!" rozhořoval se hostinský přítel. "To je chlapek, který se polieho mnoho nebojí. Ale myslím, že asi měl nějaké poslání. Co a jak, to on asi nepoví, než svým nejbližším, ale to vám jistě, že jel do Polska, myslím že do Krakova, nebo docela do Varšavy!"

"A neřekl nic, kdy se navrátí zpět?" nemile dojat ptal se Fortin.

"Uložil mi, abych každému řekl, že si tam jel pro nějaké peníze, které má z dřívějších dob k pohledávání," vykládal hovorný muž. "Ale mně se zdá — mezi námi prosím — že to bude něco jiného než jen peníze. Leč nevím, nevím! Mné se nespěšilo."

"A to dobře udělal," vyčítavě odvětil Fortin. "Poměrně vy přece jen trochu příliš snadno otvíráte své srdce a tak by se jeho tajemství mohlo dostat na nepatřlivé místo!"

Hostinský v rozpacích se omlouval, to že on jen před vzácným pánem, když vidí, že jsou s Brozanským dobří přátelé, ale já němu že by ani muk — —

Fortin se ozval, ale neostřítil. Nováková, jindy osmělá a zvědavá, jak si jí byl Fortin svou přítelovostí a mlčením odhodlal, dnes dychtěl totik naléhat, že košurné jstval. S myslí mocně pobouřen a se srdcem tlukoucím v ledověm státním a volal do své pracovny, jest do hodiny bývala jeho přítelovost. Nemocná jako by byla tuhá, jako přeházená, nebyla mu pokřepena. Bludě trápe se její přítel však přece slabě emocioval, mluvil s ní radostí černej zadržel.

Nemohou se posadit na lož posadit, nadzvěla jen trochu hlavu a posílala mu rukou, Fortin chopil se jí více a něžnou ležností.

"Jak vám děkuji," začala. "Za sebe i za ubohou matku!"

Fortin místo odpovědi pohlédl její rukou, svírající posud podobnou jí pravici druhou rukou. Učinil to tak něžně a laskavě, že nemocná zvedla k němu viděno oči, vydivěná z toho jeho pohledem, co tím chtěl říci.

Stará Nováková, vidouc z to tak pěkně zručná, plna radostí a spokojenosti, ztratila se uvažováním ze světnice.

"Ani nerin, budli se vám moji kdy zavděčít," řekla dívka opěť po chvíli mlčení, jež nebylo nikterak trapašným.

"Nemůžete o tom? Největším sčelém bude mi, když vás opět uvidím zdravou a šťastnou," odvětil jí vše.

"Ach zdravě — snad, ale šťastnou již nebudu nikdy," řekla a vzpomínala si na matku, zakryla si rukou tvář.

Fortin použil nyní toho a posadil se na židli, kterouž byla Nováková zřímystně vedle postele postavila.

"Ubohé dítě," řekl s národnou vyčítkou. "Neručně je to toun, jenž vás vzkřísil k novému životu! Budete ještě šťastnou, tak jako mohou být milionové lidé, kteří ztratili své drahé!"

"Neměla jsem nož jí — teď nemám nikoho, nikoho na světě," zabobřovala dívka.

Fortin chtěl cosi říci, ale hlas mu selhal. Nedovlel se zmocit na obvyklá slova úřehy. "Což nemáte nikoho, pramíkoho?" optal se po chvíli.

Pohlédla na něho skrze stěry a zavřela jedva znatelně hlavou. "Jste zlá," zasmál se na ni, aby jí potěšil. "Zapomínáte, že máte Novákovou, jež si vás zamilovala jako vlastní své dítě, a mne, jenž jsem vašim přítelem!"

Zemřela a nemohouc odpovědět slovy, hledala jeho ruku po její ruce a když on jí ruku podal, stiskla ji.

"A bratrem," dodal Fortin, překlápaje eitem při pohledu na dívku. "I já stojím sám a sám ve světě. Než jsem vás poznal, Celestino, byl jsem tak opuštěn!"

Pootvěřila oči, jež se jí byly mlobovou zavřely, a pohlédla na něho tak vroně, že se mladému muži skoro až dech zatajil. — Pak přemouzena únavou, usnula s lehoučkým úsměvem kolem rtů.

Když tak ležela, Fortin seděl dlouho, dlouho u jejího lože, netroufaje si ani dýchat, aby jí dechem svým neprobudil. Tisíce myšlenek nejasných vířilo mu hlavou. Nerozuměl jim, nerozuměl sobě, jen čtil, jak eosí vřelého, sladkého, dosud nepoznaného rozlévá se celou jeho bytostí. Pak náhle jakoby se byl něčeho ulekl, pozvedl oči k obrazu pokusitele, ale ten byl zastřen. Zbystřil sluch, mysle, že zaslechne jeho smích tak jako před několika dny, když stojel tam u okna nahližel dolů do zahrady. Ale bylo ticho. — Neslyšel nic, poněvadž celá jeho bytost byla vyplněna jen jedním myšlenkami, do níž nevrátil se ani hlásek nedůvěry a pochybnosti.

Nováková, jež byla již chvíli na dvouhru poslechala, odvěřila se vstrčíti hlavu do světnice, Fortin jí zaslechl a vstal, aby odešel.

"Milostpán přijde zítra zas? To bude pro ni nejlepší medicína,"

Nabývala jí síly, vyběhla si, že vybrala ho z jeho pracovny, že jest mu na obli, ale Fortin došel jí polohou. Několiký den jeho důvěrnost tak daleko již pokročila, že odhalil před ní obraz své matky.

"Jak byla krásná," zšeptala dívka.

"A stocitná!" odvětil on. "Vždyť byla váš matkou!"

"Fekla to tak vroně, se jako obvyklé zahibonem, že Fortin bezděky sklonil se k její ruce a políbil jí. Pak zalehnul se sám svého pobouřil, v rozpacích se odmlčel.

"Zítra a později nebudu moji příjiti," řekl teprve po chvíli, nevěda ani proč tak činí.

"Nepráje!" a prosí!"

Proš? Proš? Fortin tápal v myšlenkách, hledaje ono prosí — "Nevím posud — snad vsta!"

"Ach, bude mi tu hrozné smutno! — Ale, prosím vás, nechte mi aspoň pohled na ten obraz! Budu při tom vzpomínat na vás!"

Mimou vzrušen Fortin po chvíli se odhodlal. Druhého dne skutené nepřišel. Inu! po pohledu, jakoby byl chtěl spíše odolatí pokusit, jež na něho momei daleko hlub, napal povoz a jel na Smíchov a ke Kosířskému úhřitovu. Také o den později, kdykoliv mu přišlo myšlenka, aby navštívil svou nemocnou, zapadl jí jako želez potkání.

Teprve třetího dne, jak byl Celestina sblíž, zase přišel. Zarazil se, setkav se na schodech s mužem jakýmsi, ale ihned se upokojil, poznav v něm doktora.

Starý pán srděně se s ním pozdravil. Posoum si zlatem políbil sklo na čele a strávil černou, stříbrnou okovanou španělkou pod paži, aby mu nepřekážela, uchoopil Fortina za obě ruce. Obu mužové byli se před tím jen jednou viděli, ale doktor dost byl slyšel o Fortinovi, aby byl pro něho jako milže nejen zámožného, ale i vysoce vzdělaného a šlechtetného znanat. Fortin sám jinak nepřístupný a k cizím lidem vždy až příliš zdrželivý, srděněm a důvěrným jednáním lékaře nebyl nijak nepřijemně dotčen. Snad ležela přítelna v mlém zvrnějsku šedivého sluhy Eskulapova, snad také v tom, že nesetkal se tu Fortin s nikým jiným, jehož přítomnost byla by se ho dotkla nepřiznivě.

"Ah, pan doktor," pozdravil Fortin. "Jak je náš nemocný, snažil se ptáti?"

"Náš nemocný, náš nemocný," opakoval starý pán, uvažuje potučně mlynem, ale bystrým očítam. "Tak dobře je jí, tak krásně, že už přestává býti našl a stane se teď jen váš nemocnou!"

Starý pán se rozesmál, při čemž však mu nešlo, že tvář Fortinovu přetělí mráček nevěstoty.

"Pan doktor chce tím říci, že nebezpečí pro slečnu již minulo —"

"Zajisté, zajisté, nic vje a nic mlt, než že mé návštěvy zde jsou již zbytné," horlivě ujišťoval doktor a myslil si: "No, no, jen ty se oráe, já přece vím, co vím!"

"Slečna Celestina se již asi panu doktoru poděkovala, že jí zachránil život —"

"Prosím, prosím — já dělal, co bylo v mé moci. Ale naše umění samo o sobě ale by nedokázalo, kdyby nepomáhala příroda sama nebo ten náhor," dodal lékař opatrně, pohlížeje při tom na Fortina, aby poznal, jestli skutčně takovým "Freigeistem" za jakého byl v celém okolí pokládán.

Ale Fortin v tom okamžiku oabíral se zcela jinými myšlenkami a tak se při slově "příroda" ani nezabouřil, aniž se útrapně usmál, když doktor se špatně zakryton ironi ukázal očítam k nebi či spíše ku stropu.

"A na mně jest zeptati se, čim jme panu doktoru povinni za lékařskou pomoc," pokračoval pan Fortin.

Spokojený, šibalský úsměv přelíel zase tvář starého pána. Ah, ehyl jí se! myslil se, ale nahlas

odpověděl a vybranou zdvořilostí, však zároveň zcela určitě: "Prosím, prosím, — ještě jen má vše a spolu a nějaké odměně nebudeme mlčet! Slečna Celestina je vskutk chvělý státek a s vsm, jak vím od staré sluhy, není nijak příbuzná. Vy jste ráčil vykomati skutené mlčaněstvi a mně tuže nechat nam zlechu volat a nekráčovat!"

Fortin smál, že tomu ctil, ale nepovstal.

"Nechej se zmocovat, pane doktor, ale děkuji vám i za je jate pouhel, by mi j dobrý skutek naminul se s obíkem. Ale teď prosím ještě, nemáte nějaké příkazy v příčině nejbližší budoucnosti?"

"Ne, ne, teď již všechno půjde svým křesem! Mladě, zdravě a — krise šťastně přehoněm, uzdravení rychle pokračuje — jen jedno ovšem, aby slečna byla uctivěna velikých rozličien a aby starosti a chleba na ni příliš nedobylaly!" A znovu na Fortina upřel své pátravé zraky.

"Posud jsem se Nerákové ani nezpetal na její poměry," řekl Fortin prostě, "ale myslím, že něco tu bude a že jí nějak se o slečnu postaráme!"

"Tak, tak!" přehvaloval lékař. "Bylo by jí škoda! Znameníť devě: a vzlehlé, chvěk by mi nevěřil. A tak trochu," dodal významně a po česku, "patří k těm božským vlastnetim."

Lékař měl již na jazyku jakousi žertovnou poznámku, ale postřech, aby přelově "vlastneti" tvář Fortinovu se rozjasnila, hromem dodal: "No, myslím, oni k nim také patří, nemýlí-li se? — Taz dobrá vše a spravlivá, pře každé!"

Ale Fortin, jakoby nedysal jeho poznámky, pokračoval: "Má domovníe snad zná byt pana doktora pro případ, že bychom přece ještě potřebovali pomoci?"

"Prosím, prosím! Ostatně zde má kartička," nehotně se nabízel starý pán a vyňal z tobocky listek se zlatou, prolamovanou okrahou, na němž pod holi, kolem níž vintli se dva hadi, skvělo se ve zlatě jeho jméno, oznamující, že medicíny i chirurgie doktor Wendelin Dolleschal doporučuje se p. i. vysoké šlechtě i publiku k pomoci i v nejtěžších a nejtajnějších nemocech.

Pokračování.

Severův Antiseptol.

Jest to antiseptická tekutina vlastností neobvyklé čistiech a hojivých, kerá jest určena pro toaletu a zdravotní úče. Používá se na vyplachování úst i na odsranění nepřijemného dechu. Působí hojivě při kataru nosním a nemoech hrdla. Požití po holení, zabrání nakezu. A na mnohé jiné účele se hodí, kteréž jsou bliže vysvětleny na obalu láhve. Každá domácnost by měla mít Severův Antiseptol ve všech lékárnách. Cena 25 centů. W. F. Severa Co. Cedar Rapids, Iowa.

Kalendáře.

Firma Yukon Mill & Grain Co. v Yukon, Okla. poslal nám svůj úhledný nástěnný kalendář, který vyniká svojí vřidností. Výše uvedená firma je ryze česká. Předseou je p. J. F. Krouřil, místo předseou A. F. Dobrý, tajemníkem a pokladníkem F. I. Krouřil. Český deník "American" vyčázjel v Clevelandě, O., vydal letos pěkný kalendář, jehož ozdoby je velice vkusně provedené vyobrazení výjevu z "Prodané nevěsty" — "Rozmysli si, Mařenko rozmysli!" Obraz s kalendářem bude pěknou ozdobou každé české domácnosti.

Závod řeznický a uzenářský

Frank J. Semin

1321 William Str.

Zajděte k němu a přesvědčte se o značené jakosti zboží, kteréž těší se vřidě vřidě pověsti. Má vždy hojnou zásobu čerstvého masa všeho druhu. Studí jen jednou koupit a zákazník stane se tímž odkupníkem. Objednávky možno učítiti též telefonem: Red 2172.

James C. Kinsler, PRÁVNÍK.

692-694 Brandeis Bldg., Omaha.

Lee-Glass-Andreesen Hardware Co.

prodává ve velkém

Tlačené, vyráběné a lakované plechové nářadí. — Cínované plech, železný plech a kovové zboží. — Ornatý dřát, hřebíky, nožířské zboží, bicykly, stělná zbraň, náboje a sportovní zboží všeho druhu.

9th and Harney Str. Omaha, Nebr.

Dr. McGREW CO.

215 South 14. Str., Omaha, Neb.

U. S. Mail Order House, MARSHALL BOUL. A 21ST ST. CHICAGO, ILL.

Dr. J. C. Soukup, český zubní lékař.

201 Paxton budova, Omaha, Neb.

Co si budujeme, tomu též dostojíme.

Kusující u nás ušetříte peníze a podporujete ryze český obchod.

U. S. Mail Order House, MARSHALL BOUL. A 21ST ST. CHICAGO, ILL.

O ZUBECH.

Dr. J. C. Soukup, český zubní lékař.

201 Paxton budova, Omaha, Neb.

Severovýchodní roh 16. a Farnam ul.

SEVERO-NĚMECKÝ LLOYD

Pravidelná poštovní a paroplavební doprava z Baltimore do Brémen

II. kajuta z Baltimore do Brémen od \$52.50 nahoru.

FRANK YUN

řeznický a uzenářský obchod

The Conservative Investment Co., OF CRETE, NEB.

JOSEF NEJEPINSKY, řeznický a uzenářský obchod

Lee-Glass-Andreesen Hardware Co.